ΕΝΑ ΣΧΟΛΕΙΟ,ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ! ΤΟ «ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΦΑΙΑΚΩΝ»

Η προϊστορία Το σχολείο μας δεν έχει μια απλή ιστορία, όπως τα άλλα. Το κτίριο στο οποίο βρισκόμαστε σήμερα στην πραγματικότητα είναι ένα ξενοδοχείο που μας φιλοξενεί. Το «Γυμνάσιο Φαιάκων» πριν μεταφερθεί στο χώρο που λειτουργεί σήμερα παλιά βρισκόταν στο χωριό Σπαρτύλα και ονομαζόταν «Γυμνάσιο Σπαρτύλα». Συγκεκριμένα στις 3 Οκτωβρίου του 1983, ημέρα Δευτέρα, ο τότε πρόεδρος της κοινότητας παρέδωσε στον κ. Ε. Στασινό ένα κτίριο που ονομάστηκε «Γυμνασιακό παράρτημα Σπαρτύλα». Είχε δημιουργηθεί για να εξυπηρετεί τα γειτονικά χωριά Ζυγό, Σγουράδες και Σπαρτύλα. Επειδή τα παιδιά σε κάθε τάξη δεν ήταν πολλά, υπήρχαν μόνο τρεις πολύ μικρές αίθουσες διδασκαλίας. Το Γραφείο των Καθηγητών βρισκόταν σε άλλο χώρο, απέναντι από το κυρίως κτίριο. Τώρα αυτό έχει γίνει σπίτι και το Γυμνάσιο έχει μεταφερθεί λόγω του μικρού αριθμού των μαθητών. Ο χώρος των αιθουσών αρχικά μετατράπηκε σε μπαρ, στη συνέχεια έγινε θέατρο για τις σχολικές παραστάσεις του δημοτικού σχολείου και έκτοτε μέχρι πρόσφατα λειτουργούσε ως φαρμακείο. Στις 26 Αυγούστου του 1997, έγινε δημοπρασία για να βρεθεί κτίριο στην ευρύτερη περιοχή της Δασιάς προκειμένου να λειτουργήσει κανονικά το Γυμνάσιο. Μετά τη δημοπρασία, στην οποία προσφέρθηκαν τρία ακίνητα, κρίθηκε ως καταλληλότερο το κτίριο όπου σήμερα στεγαζόμαστε, το πρώην ξενοδοχείο «Ντόρια», ιδιοκτησία του κ. Άγγελου Νικολούζου. Το κτίριο χτίστηκε το 1981 και λειτούργησε ως ξενοδοχείο το 1982. Το οικόπεδο στο οποίο ανήκει, καθώς και η περιοχή γύρω από αυτό, ήταν ιδιοκτησία των αδερφών Θεόδωρου και Ανδρέα Ντόρια. Αυτοί σε μεγάλη ηλικία, όντας άκληροι, αποφάσισαν να πουλήσουν την ακίνητη αυτή περιουσία τους και κάπως έτσι ο παππούς του σημερινού ιδιοκτήτη αγόρασε τμήμα της, όπου και αργότερα χτίστηκε το ξενοδοχείο «Ντόρια». Το κτίριο έχει τρεις ορόφους. Το ισόγειο, όπου τώρα υπάρχει η αίθουσα των Γερμανικών, το κυλικείο και το γραφείο των καθηγητών, αρχικά ήταν ένας ενιαίος χώρος με καθιστικό (σαλόνι), τραπεζαρία, ένα μικρό μπαρ και τζάκι ?που άναβαν οι πελάτες μόνοι τους. Τόσο οι κάτω αίθουσες όσο και αυτές του πρώτου ορόφου ήταν τα δωμάτια του ξενοδοχείου. Η κάθε αίθουσα δημιουργήθηκε στη θέση δύο δωματίων του ξενοδοχείου, αφού γκρεμίστηκε ο ενδιάμεσος τοίχος τους. Η πίσω αυλή, την οποία εμείς χρησιμοποιούμε σήμερα ως γήπεδο ποδοσφαίρου, μπάσκετ και βόλεϊ, είναι το μοναδικό μέρος που έχει παραμείνει όπως παλιά.

Το σχολείο ξεκίνησε να λειτουργεί στο νέο του κτίριο το σχολικό έτος 1998-1999 και δέχεται μαθητές από τα δημοτικά σχολεία Σπαρτύλα, Σγουράδων, Ζυγού, Αγίου Μάρκου, Άνω και Κάτω Κορακιάνας. Διέθετε αρχικά τρεις αίθουσες διδασκαλίας, γραφείο καθηγητών και τουαλέτες, ενώ άλλες τρεις αίθουσες παραδόθηκαν την επόμενη χρονιά. Από το σχολικό έτος 2002-2003, οι αίθουσες διδασκαλίας έγιναν δέκα. Παράλληλα τοποθετήθηκαν ψευδοροφές στις αίθουσες και συνθετικά πατώματα σε εκείνες του υπογείου. Επιπλέον αγοράστηκε με χρήματα του σχολείου ηλεκτρονικό υλικό, όπως υπολογιστές, τηλεοράσεις και προτζέκτορες. Αργότερα τοποθετήθηκε στην κεντρική είσοδο του σχολείου πόσιμο νερό. Σήμερα το σχολείο μας διαθέτει εκτός από την αίθουσα των Γερμανικών (με ενσωματωμένη τη μικρή μας δανειστική βιβλιοθήκη), ένα εργαστήριο Φυσικοχημείας και ένα εργαστήριο Πληροφορικής.

Το παρόν και το μέλλον Όλοι εμείς που ζούμε καθημερινά στο «Γυμνάσιο Φαιάκων» και το οποίο αισθανόμαστε σαν δεύτερο σπίτι μας, διαμορφώσαμε ένα μαθησιακό περιβάλλον με ποικίλα ερεθίσματα και ένα κλίμα συνεργασίας για το οποίο είμαστε υπερήφανοι. Οι πλούσιες δραστηριότητές μας το αποδεικνύουν. Δραστηριότητες ενδοσχολικές και εξωσχολικές, όπως αθλητικοί αγώνες και τουρνουά, διαγωνισμοί

(θεάτρου, χορού, μαθηματικών, φυσικής), θεατρικές παραστάσεις, εκθέσεις έργων ζωγραφικής και φωτογραφίας, εκπαιδευτικές επισκέψεις και εκδρομές, χριστουγεννιάτικο bazaar προσκλήσεις τοπικών και κρατικών φορέων ή και ιδιωτών για ενημέρωση μαθητών και γονέων γύρω από θέματα που τους αφορούν και πολλά άλλα. Τα αρνητικά βέβαια δε λείπουν. Μπορεί οι μετακινήσεις ημών των μαθητών να είναι κουραστικές, κάποτε και προβληματικές, να μην υπάρχουν σχολικοί τροχονόμοι, να παρατηρούνται ελλείψεις στην υλικοτεχνική υποδομή και το τελευταίο διάστημα δυστυχώς κάποια αύξηση του φαινομένου του bulling (σχολική βία), αλλά εμείς συνεχίζουμε να αγαπάμε το σχολείο μας και να θέλουμε το καλύτερο για αυτό. Οποιαδήποτε αλλαγή θα μας έβρισκε αντίθετους, ειδικά αν αφορούσε σε μετεγκατάστασή μας. Αν κάτι τέτοιο κριθεί αναγκαίο στο μέλλον, ελπίζουμε να βρεθεί ένας χώρος που να διαθέτει αν όχι καλύτερες τουλάχιστον ισάξιες των ήδη υπαρχουσών προδιαγραφές. Η εργασία αυτή εκπονήθηκε στο πλαίσιο του μαθήματος της Γλωσσικής Διδασκαλίας από τους μαθητές του Β2 τμήματος: Γισδάκη Λ., Καντάρου Αγγ., Μπούζη Άγγ., Πιπέρη Ν., Προβατά Ν., Πρόφκα Αγγ., Ρούσι Ρ., Σγούρου Αικ., Ταχίρη Ντ., Τρυφώνη Μ., Τσάβο Ν., Χατζιάι Δ. Αισθανόμαστε την ανάγκη να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας στην οικογένεια Άγγ. Νικολούζου, τους κατοίκους της περιοχής και τους καθηγητές για τις πληροφορίες τους. Ιδιαίτερη μνεία θα θέλαμε να κάνουμε στον διευθυντή μας κ. Μπουνιά Σπ. και στον κ. Κοντό Σπ., χωρίς τη βοήθεια των οποίων δε θα είχε ολοκληρωθεί αυτή η προσπάθεια. Υπεύθυνη καθηγήτρια: Βλαχογιάννη Ανθή, φιλόλογος.